

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 33/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	D. W.	W dniu 8 listopada 2019 roku w W., przy ul. (...) na terenie sklepu marki P. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci trzech par spodni marki E. (...) koloru czarnego, w tym dwóch o	

		wartości 479,99 zł i jednej o wartości 399,99 zł oraz dwóch bluz marki E. (...) koloru czarnego o wartości 479,99 zł każda, o łącznej wartości 2 319,95 zł, czym działali na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., tj. czyn z art. 278 § 1 kk	
2	D. R.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>D. W. i D. R. w dniu 8 listopada 2019 r. w W. udali się do centrum handlowego (...) przy ul. (...) , a następnie do znajdującego się na terenie centrum sklepu (...). D. W. przygotował ubrania przeznaczone do kradzieży w postaci trzech par spodni marki E. (...) koloru czarnego, w tym dwóch o wartości 479,99 zł i jednej o wartości 399,99 zł oraz dwóch bluz marki E. (...) koloru czarnego o wartości 479,99 zł każda, o łącznej wartości 2 319,95 zł. Mężczyzna zostawił ubrania w przymierzalni, a następnie wyszedł ze sklepu i stał w jego pobliżu.</p> <p>D. R., który miał ze sobą torbę papierową H&M wyłożoną folią aluminiową, wszedł do przymierzalni, a następnie włożył ubrania do torby, po czym wyszedł z przymierzalni i skierował się do wyjścia. Gdy</p>	<p>Zeznania T.</p> <p>G.</p> <p>M. R.</p> <p>J. J.</p> <p>K. B.</p> <p>E. S.</p> <p>Wyjaśnienia</p> <p>oskarżonych</p> <p>Protokoły zatrzymania</p> <p>Protokół zatrzymania</p> <p>rzeczy</p> <p>Protokół oględziny</p> <p>Płyta</p> <p>Dane o karalności</p>	<p>k. 23 – 23v., 197v.</p> <p>9v.</p> <p>13v.</p> <p>67v.-68</p> <p>73v., 198</p> <p>44, 56</p> <p>2, 45</p> <p>5-7</p> <p>36-49</p> <p>71</p> <p>184-191</p>	

przechodził przez bramki, zaczęły one piszczeć. Do mężczyzny podeszli od strony pasażu handlowego pracownicy ochrony T. G. i K. B.. Gdy mężczyzna zorientował się, że to pracownicy ochrony, odrzucił papierową torbę z ubraniami i próbował uciec, wyrywając się ochroniarzom, jednak został obezwładniony i powalony na ziemię. D. W. podszedł do nich i zaczął odpychać pracowników ochrony od zatrzymanego mężczyzny. Podbiegło do niego dwóch innych pracowników ochrony, m.in. E. S.. D. W. uderzył E. S. łokciem w twarz, a następnie zaczął uciekać. D. R. udało się podnieść z ziemi, po czym uderzył w twarz T. G.. Wyswobodził się z uścisku, zdejmując swoją kurtkę koloru zielonego, a następnie zaczął uciekać w stronę parkingów podziemnych. Wewnątrz kurtki ujawniono dowód osobisty należący do D. R.. D. W. został ujęty poza terenem Galerii po krótkim pościgu przez funkcjonariusza Policji M. R.. D. R. został zatrzymany w dniu 10 listopada 2019 r.

Ubrania nie zostały uszkodzone i wróciły na półki sklepowe.

D. W. i D. R. byli wielokrotnie karani.

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżeni w celu utrzymania się w posiadaniu zabranych uprzednio rzeczy bezpośrednio po dokonaniu kradzieży użyli przemocy wobec pracowników ochrony w osobie T. G., E. S. i K. B.	akt oskarżenia w oparciu o fragmenty zeznań pracowników ochrony		
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania T. G. (k.23-23v., 197)	Zasadniczo (za wyjątkiem opisanym poniżej) Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka – pracownika ochrony, który opisał sposób działania sprawców na terenie sklepu, a także okoliczności zatrzymania, a następnie ucieczki sprawców. Zeznania te były w znacznym zakresie spójne z treścią zapisu	

		z monitoringu, a także zeznaniami pozostałych świadków.	
	Zeznania M. R. (9v.)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka – funkcjonariusza Policji, który z przedmiotową sprawą miał styczność wyłącznie z racji obowiązków służbowych.	
	Zeznania J. J. w części (k.13v.)	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka – funkcjonariusza Policji, który z przedmiotową sprawą miał styczność wyłącznie z racji obowiązków służbowych w części opisującej ogólny przebieg zdarzenia i zatrzymanie D. W..	
	Wyjaśnienia D. W. (k.44)	Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do winy i opisał swoją rolę w czasie zdarzenia.	
	Wyjaśnienia D. R. (k.56)	Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który przyznał się do winy i opisał swoją rolę w czasie zdarzenia. Stwierdzenie oskarżonego, iż w trakcie szamotaniny nie chodziło o to, by zabrać „ciuchy”, lecz o to, żeby uciec, było zgodne z zapisem z monitoringu, brak jest ponadto dowodów przeciwnych, podważających depozycje oskarżonego w tym zakresie.	

	Zeznania K. B. (k.67v.-68)	Sąd dał w całości wiarę zeznaniom tego świadka – pracownika ochrony, który opisał sposób działania sprawców na terenie sklepu, a także okoliczności zatrzymania, a następnie ucieczki sprawców. Zeznania te były spójne z treścią zapisu z monitoringu, a także zeznaniami pozostałych świadków. Wskazać należy, iż świadek precyzyjnie wskazał, iż gdy T. G. podszedł do D. R., ten zaczął uciekać i odrzucił torbę. Dobiegł do niego i go zatrzymał. Z treści zeznań wynika zatem, że szamotanina była wynikiem zatrzymania, nie miała zaś na celu utrzymania się w posiadaniu skradzionych przedmiotów.	
	Zeznania E. S. (k.73v., 198)	Sąd dał w całości wiarę zeznaniom tego świadka – pracownika ochrony, który opisał sposób działania sprawców na terenie sklepu, a także okoliczności zatrzymania, a następnie ucieczki sprawców.	
	Zapis z monitoringu utrwalony na płycie (k.71)	Dowód ten nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, stał się podstawą ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie.	
	Pozostałe dokumenty	Dowody te nie budziły zastrzeżeń.	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>Zeznania T. G., k. 23 w części</p>	<p>Zeznania T. G. w części, w jakiej stwierdził, że w trakcie szarpaniny z oskarżonym D. R. ten próbował na chwilę odzyskać swoją torbę, ale mu się to nie udało. Sam świadek stwierdził, że nie jest pewien, kiedy dokładnie odrzucił torbę. W tym zakresie zeznania świadka były sprzeczne z zapisem monitoringu, z którego wynika, iż oskarżony odrzucił torbę ze skradzionymi rzeczami na samym początku podjętej przez ochroniarzy interwencji, a w trakcie szarpaniny nie podejmował prób jej odzyskania.</p>	
	<p>Zeznania J. J., k.13v. w części</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w tym zakresie, w którym świadek zeznał, że w trakcie szarpaniny mężczyźni porzucili torbę z zawartością odzieży, w tym zakresie jest to sprzeczne z zapisem z monitoringu.</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	-	-
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
-			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I.	D. W. i D. R.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Ustalony stan faktyczny w ocenie Sądu uniemożliwia zakwalifikowanie zachowania oskarżonych z art. 281 kk. W myśl tego przepisu rozbójnicze czynności wykonawcze sprawcy są podejmowane już po dokonaniu kradzieży i mają na celu utrzymanie w posiadaniu			

zabranej wcześniej rzeczy. Podejmowane przez sprawcę środki w celu utrzymania się w posiadaniu rzeczy muszą zostać podjęte zaraz po kradzieży lub mają miejsce podczas pościgu za sprawcą, podjętym i trwającym nieprzerwanie po kradzieży. Kradzież rozbójnicza może być popełniona tylko umyślnie i ma charakter kierunkowy. Sprawca bowiem działa w celu utrzymania się w posiadaniu zabranej rzeczy.

W orzecznictwie za nieistotny dla kwalifikacji prawnej uznano towarzyszący sprawcy dodatkowy cel, którego treścią jest udaremnienie pościgu (por. wyr. SN z 28.11.1990 r., II KR 97/90, OSNKW 1991, Nr 7–9, poz. 40). W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, iż w praktyce zdarzać się może, że celem działania sprawcy jest nie tylko chęć utrzymania się w posiadaniu zabranego mienia, ale także chęć udaremnienia pościgu; niekiedy nawet ta ostatnia może jawić się jako dominująca w świetle zewnętrznych oznak zachowania. Powinnością sądu w każdej konkretnej sprawie jest ustalenie rzeczywistego celu działania sprawcy. Jeżeli jednak okaże się, że działanie to miało

na względzie obydwu wspomnianych wyżej celów, tj. zatrzymanie mienia i udaremnienie pościgu, to nie ma żadnych powodów do eliminowania odpowiedzialności z art. 281 kk. Pojęcie utrzymania mienia należy interpretować szerzej, w ramach pewnej przewidywanej przez sprawcę przyszłości, odnoszącej się do zdarzeń mających miejsce bezpośrednio po dokonaniu kradzieży. Dlatego też chęć udaremnienia pościgu może być w wielu przypadkach pośrednim przejawem chęci utrzymania się w posiadaniu mienia, przynajmniej przez czas trwania ucieczki.

W przedmiotowej sprawie oskarżyciel publiczny zaniechał oględzin zapisu monitoringu (brak protokołu oględzin dowodowego zapisu), w całości opierając się na zeznaniach pracowników ochrony. Nie ulega wątpliwości, że przedmiotowe zdarzenie w części obejmującej ujęcie oskarżonych było zdarzeniem dynamicznym, dlatego też świadkowie, skoncentrowani na próbie zatrzymania oskarżonego D. R., do którego nieoczekiwanie dołączył drugi z oskarżonych, mogli odmiennie i nieprecyzyjnie odtwarzać

swoje spostrzeżenia w zakresie zachowania sprawców w odniesieniu do skradzionych rzeczy. I tak świadek T. G. zeznał, że w trakcie szarpaniny z oskarżonym D. R. ten próbował na chwilę odzyskać swoją torbę, ale mu się to nie udało. Z kolei J. J. zeznał, że w trakcie szarpaniny mężczyźni porzucili torbę z zawartością odzieży. Oba stwierdzenia są sprzeczne z zapisem z monitoringu. Relację zgodną z zapisem przedstawił z kolei świadek K. B., który precyzyjnie wskazał, iż gdy T. G. podszedł do D. R., ten zaczął uciekać i odrzucił torbę. Dobiegł do niego i go zatrzymał, zatem szamotanina była wynikiem zatrzymania, nie miała zaś na celu utrzymania się w posiadaniu skradzionych przedmiotów. Z zapisu monitoringu wynika, że oskarżony D. R. po przekroczeniu linii kas, na widok podchodzącego pracownika ochrony, po pierwsze odrzucił od siebie, w kierunku linii kas torbę z ubraniami, po drugie podejmuje ucieczkę, ale zostaje zatrzymany przez ochroniarza. W żadnym innym momencie zdarzenia oskarżeni nie podejmują próby odzyskania rzeczy, a ich zachowanie nakierowane jest wyłącznie na wyswobodzenie się i ucieczkę z terenu centrum

handlowego. W tym zakresie wyjaśnienia D. R., iż w trakcie szamotaniny nie chodziło o to, by zabrać „ciuchy”, lecz o to, żeby uciec, były zgodne zarówno z zapisem z monitoringu, jak również zeznaniami świadka K. B..

Wobec powyższego Sąd zakwalifikował zachowanie oskarżonych z art. 278 § 1 kk. Nie ulega wątpliwości, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu – wspólnie przyszedli na teren centrum handlowego z przygotowaną uprzednio torbą wyłożoną folią aluminiową. Oskarżony D. W. przygotował ubrania przeznaczone do kradzieży, które zostawił w przymierzalni, a następnie wyszedł ze sklepu i stał w jego pobliżu. Z kolei oskarżony D. R. wszedł do przymierzalni, a następnie włożył ubrania do torby, po czym wyszedł z przymierzalni i skierował się do wyjścia.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał oskarżonych za winnych tego, że w dniu 8 listopada 2019 roku w W., przy ul. (...) na terenie sklepu marki P. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy w postaci trzech par spodni marki E. (...) koloru czarnego, w tym dwóch o wartości 479,99 zł i jednej o wartości 399,99 zł oraz

<p>dwóch bluz marki E. (...) koloru czarnego o wartości 479,99 zł każda, o łącznej wartości 2 319,95 zł, czym działali na szkodę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., tj. czyn z art. 278 § 1 kk. Sąd przyjął, iż oskarżeni popełnili przedmiotowy występki w stadialnej formie dokonania czynu zabronionego, bowiem zostali zatrzymani już za linią kas, po opuszczeniu sklepu (...), a zatem zabór rzeczy w celu ich przywłaszczenia został już dokonany, skradzione rzeczy zostały zaś odzyskane w wyniku nieudanej próby ujęcia oskarżonych na terenie centrum handlowego.</p>			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-			
	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
-			

	3.5. Uniewinnienie	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. W. i D. R.	I.		<p>Sąd wymierzył każdemu z oskarżonych karę w wymiarze jednego roku pozbawienia wolności.</p> <p>Jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność obu oskarżonych. D. R. był dziesięciokrotnie karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. D. W. był karany jedenastokrotnie, w tym także za przestępstwa przeciwko mieniu. W. uprzednia karalność wskazuje na lekceważący stosunek oskarżonych do porządku prawnego. Orzeczone kary odnoszą jak dotąd niewielki efekt wychowawczy.</p>

			<p>Jednocześnie przy wymiarze kary Sąd uwzględnił stosunkowo niewielką wartość przedmiotu zaboru, jak również okoliczność, że skradzione rzeczy odzyskano w wyniku ich porzucenia przez oskarżonych.</p> <p>W ocenie Sądu kara roku pozbawienia wolności jest adekwatna do społecznej szkodliwości popełnionego występku, a także odniesie, wraz z innymi orzeczonymi karami bezwzględny, określony efekt wychowawczy i być może skłoni oskarżonych do refleksji nad nieopłacalnością tego rodzaju bezprawnego zachowania.</p>
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. W.	II		Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 8 listopada 2019 roku, godz. 19:00 do dnia 10 listopada 2019 r., godz. 10:40.

D. R.	II		Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 10 listopada 2019 roku od godz. 07:20 do godz. 18:11.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę			
-			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Oskarżeni odbywają kary pozbawienia wolności, mając to na względzie Sąd zwolnił obu oskarżonych od opłaty i pozostałych kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.		

8. PODPIS	